

2023. február 28., kedd – Mt 6,7-15

Az imádkozásra tanít Jézus; ebben a fejezetben azt kéri, hogy ne szaporítsuk a szót. Az imában és a prédikációban sem a sok beszéd az, ami eléri a célját. A kevesebb többet ér, ha mélyről jövő, „a szív bőségéből szól a száj”.

Ennek alapfeltétele a hit, a megbocsátás, a kételkedésmentes bizalom, a remény és a szelíd engedelmesség. Nincs jogalapom Istentől kérni, ha nem akarok megbocsátani embertársamnak.

Nem lehet úgy imádkozni, hogy közben ragaszkodom a bűneimhez. Ilyenkor magunkra kérünk rosszat, és nem kaphatjuk meg a megbocsátást Istentől.

Jézus azt kéri, hogy bizalmas megszólítással először az Atyát dicsőítsük. A hála és a dicsőítés alappillérei az istenkapcsolatnak. Tiszta hittel szenteljük meg az Ő nevét. Kérjük Isten Országának eljövételét, hogy a földön is valósuljon a szeretet országa.

Jézusnál arra látunk példát, hogyan valósította Ő Isten Országát a földön. Az Ő életében is állandóan jelen volt az imádság, az Atyával való mély kapcsolat. Az ima az út vállalásának eszköze, biztosítéka.

Jézus esetében minél nagyobb volt a vállalás, annál tovább tartott az elvonultságban, böjtben végzett ima. Nekünk sem szabad belefáradnunk az imádkozásba, kiváltképp nagy feladatok előtt.

Arra is tanít Jézus, hogy mindent kérnünk kell. Az életfeltételünkhöz szükséges mindennapi kenyeret is. Pedig jól tudja a mi Mennyei Atyánk, hogy minderre szükségünk van. Ahogyan az ég madarainak, a mezők liliomainak is megadja. De a szeretet világának a rendje, magunk és gyermekeink nevelésében is, a kérés. Kérni, megadni, megköszönni, hálát adni – ez a szeretet rendje.

De gondban lenni, aggódni a holnap miatt a hit elvesztését jelenti. Ilyenkor a félelem és az aggodás mint a szeretet hiánysebei jelentkeznek, mert nem bízunk Istenünk gondviselő szeretetében. Még akkor se aggódjunk, ha a mai világ urai gerjesztik is a félelmet a háborús fenyegetettség által.

Ezért a kísértésért, a gonosz megszabadításáért is kérnünk kell a mi Atyánkat!

Széplakiné Erzsébet Pécel